

stole (High Court of Justice), alt efter som Eiendommen findes i England eller Irland, eller (efter Sagføgerens Valg, uden Hensyn til den omtvistede Eiendoms Værdi) i England til Dommeren i Distriktets Grevstabsdomstol, eller i Irland til Formanden i den civile Domstol i den Afdeling af Grevskabet, hvor en af Parterne bor, og Dommeren i den høie Domstol eller i Grevstabsdomstolen eller Formanden i den civile Domstol (alt efter det særlige Tilfælbes Natur) kan, med Hensyn til den omtvistede Eiendom og Omkostningerne ved og i Anledning af Sagen give saadan Forkrift, han anser formaalstjenlig, saavel som ved Kjendelse paabyde Sagens Udsættelse fra Tid til Tid og enhver Undersøgelse af Sagens Tvistepunkter, som han finder passende; dog skal enhver Kjendelse af en Dommer i den høie Domstol, hvilken afgives ifølge Bestemmelserne i denne Paragraf, kunne indantes paa samme Maade, som en Kjendelse, der afgives af samme Dommer under en Sag efter Klage ifølge Billighedsretten ved samme Domstol, vilde kunne indantes, og enhver Kjendelse af en Grevstabs- eller Civildomstol i Medhold af Bestemmelserne i denne Paragraf skal være underkastet Paadante paa samme Maade som enhver anden Kjendelse, afgiven af samme Domstol. Alle Retsfager ved en Grevstabsdomstol eller en Civildomstol, ifølge denne Paragraf, i hvilke en saadan Domstol paa Grund af den omtvistede Eiendoms Værdi, ikke vilde have havt Jurisdiktion, dersom denne Lov eller Loven om gifte Kvinders Eiendom af 1870 ikke var bleven vedtagen, kunne, efter Indstævntes Onske, lovlig overflyttes til den høie Domstol i England eller Irland (alt efter det særlige Tilfælbes Natur) ved en „writ of certiorari“ eller paa anden Maade, som maatte være foreftreven ved nogen Bestemmelse af nævnte Overdomstol; men enhver Kjendelse, der er afgiven under en saadan Retsfag inden en saadan Overflytning, eller enhver inden samme foretagen processuel Handling skal staa ved Magt, dersom ikke det Modsatte foreskrives af nævnte Overdomstol. Dommeren i den høie Domstol eller Grevstabsdomstolen eller Formanden i Civildomstolen kan paa en af Parternes Begjæring lade Sagen foretage i sin private Bolig; og enhver saadan Bank, Korporation, privat eller offentligt Selskab, som ovenfor nævnt, skal under alle saadanne Søgemaal til Ubredelse af Omkostninger eller Andet, behandles alene som den, der gjemmer betroet, omtvistet Eiendom.

18. Er gift Kvinde executrix af Testamente eller administratrix af Dødsbo, alene eller i Forening med en anden eller

andre Personer, eller er hun Bærge (trustee) med Hensyn til nogen Eiendom, der er Gjenstand for særligt Værgemaal, alene eller i Forening, som nyhævnt, skal hun kunne sagjøre og sagfuges, og kan overdrage til en anden, eller deltage i at overdrage, enhver saadan Almuuet eller saadant Depostum, som ovenfor er omtalt, eller enhver Kapital, som indgaar i de almindelige Fonds eller i andre Kapitaler eller Fonds, der kunne overflyttes, som ovenfor er nævnt, eller enhver Aktie, Statsobligation, Gjældsbrief eller andet Bevis, eller enhver Fordel, Rettighed, Krav eller anden Interesse i nogen saadan Korporation, privat eller offentligt Samsund eller Selskab af ovennævnte Natur, alt uden Mandens Medvirkning, som om hun var en ugift, myndig Kvinde.

19. Intet, som denne Lov indeholder, skal forandre eller berøre nogen Disposition (settlement) eller Overenskomst om Disposition, som er truffen eller træffes, være sig før eller efter Wætefællers Stiftelse, med Hensyn til nogen gift Kvindes Eiendom, eller skal forandre eller afkræfte noget Forbehold imod anteciperet Brug, som nu maatte være knyttet eller her-efter maatte blive knyttet til Besiddelsen af nogen Eiendom eller Indkomst, der tilkommer en Kvinde ifølge nogen Disposition eller Overenskomst om Disposition, Testamente eller anden lovlig Retshandling; men intet Forbehold imod anteciperet Brug, som maatte indeholdes i nogen Disposition eller Overenskomst om Disposition om gift Kvindes Eiendom, og som er truffen eller indgaaet af hende selv, skal have nogen Virkning med Hensyn til Gjæld, som hun har stiftet inden Wætefællers; og ingen Disposition eller Overenskomst om Disposition skal have større Kraft eller Virkning imod saadan Kvindes Fordrings-eiere, end en sliq Disposition eller Overenskomst om Disposition, der maatte være truffen eller indgaaet af en Mand, vilde have imod hans Fordrings-eiere.

20. Naar Manden til en Hustru, som har Særeie, falder noget Fattigvæsen i England til Byrde, kunne de Dommere, som have Jurisdiktion i vedkommende Fattigidstrikt, i de af dem afholdte mindre Sæssioner og efter Begjæring af Fattigforstanderne, lade ufsærdige Stævning imod Hustruen, samt nedlægge saadan Paastand over hende om Mandens Forsjærgelse af hendes Særeie, som de i Kraft af den tre og tredibte Paragraf i Loven, hvorved Fattigloven af 1868 forandres*), for Tiden kunne gjøre gjældende imod Manden med

*) I Originalens Rand henvises til „31 & 32 Vict. c. 122.“